

DODATEK PARAFIALNY

Jednajcie prenumeratorów
prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA”
Parafia Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Apostolem bądź,
nie tylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw w Kościele Parafialnym Wnieb. Najśw. Marii Panny

Uroczystość Bożego Ciała (27 maja)

- g. 6. Prymaria — ks. Kiwacz, nauka — ks. Szpikowski.
- g. 8. Msza św. z nauką — ks. Łopaciński.
- g. 9,30. Msza św dla szkół — ks. Szpikowski.
- g. 10,30. Suma z wyst. Najśw. Sakramentu — ks. prof. Ługowski.
- g. 11. Procesja z Najśw. Sakramentem do ołtarzy przez miasto — ks. prof. Ługowski.
- g. 17. Nieszpory z wystaw. Najśw. Sakramentu i procesją — ks. Szpikowski, nauka — ks. Kiwacz.

Niedziela II po Zielonych Świątkach (30 maja)

- g. 6. Prymaria — ks. Łopaciński, nauka — ks. Kiwacz.
- g. 8. Msza św. z nauką ks. Kiwacz.
- g. 9,30. Msza św. dla szkół — ks. Łopaciński, nauka — ks. Szpikowski.
- g. 11. Suma — ks. prof. Giebartowski, kazanie — ks. Łopaciński.
- g. 12,30. Msza św. — ks. prof. Giebartowski, nauka — ks. Łopaciński.
- g. 7,30 W Kaplicy Węziennej Msza św. z nauką ks. Szpikowski.
- g. 9,30. W Kaplicy Huta-Milowice Msza św. z nauką — ks. Kiwacz.
- g. 16. Nieszpory z wyst. Najśw. Sakr. i procesją — ks. Kiwacz, nauka — ks. Szpikowski.
- Od g. 18. dn. 29. V. do g. 18. dn. 6. VI. dyżurnym — ks. Kiwacz, wicedyżurnym — ks. Szpikowski.

Kalendarzyk zebrań.

Poniedziałek 31 maja — godz. 19. Kółko Oświatowe K. S. Mł. Żeńskiej.

Wtorek dnia 1 czerwca — godz. 19 Zebranie kandydatek K. S. Mł. Żeńskiej, — godz. 19 Świetlica K. S. Mł. Męskiej, — godz. 19,30 Zebranie P.A.K.

Sroda dnia 2 czerwca — godz. 19 Świetlica K. S. Mł. Żeńskiej.

Czwartek dnia 3 czerwca — g. 17 Świetlica K. S. Kobiet, — godz. 18-19 Biblioteka Parafialna, — g. 19 Świetlica K. S. Mł. Męskiej, — g. 19 Świetlica K. S. Mężów. — g. 19,15 Kurs wykształcenia religijnego.

Piątek dnia 4 czerwca — godz. 18 Kurs Wychowania Fizycznego K. S. Mł. Żeńskiej, godz. 19 Zebranie kandydatek K. S. Mł. Męskiej.

Sobota dnia 5 czerwca — godz. 19 Świetlica K. S. Mł. Męskiej i K. S. Mężów, — godz. 17 Zebranie Sodaliji Pań.

Niedziela dnia 6 czerwca — g. 12,15 Zebranie Propagandowe A.K., — g. 15 Zebranie Rady i Zarządu Bractwa Ż.R.

Komunikaty.

1. Codziennie przez Oktawę Bożego Ciała o godz. 9 rano Msza św. z wystawieniem Najśw. Sakramentu i procesja wewnątrz kościoła, a o g. 18,30 nieszpory z wystaw. Najśw. Sakramentu, nauka i procesja na zewnątrz kościoła.

2. Codziennie na nieszporach przez Oktawę Bożego Ciała będą księży spowiadali.

3. W czwartek dnia 3 czerwca zakończenie Oktawy Bożego Ciała; o g. 18,30 będą odprawione ostatnie Oktawalne Nieszpory z procesją, po nieszporach poświęcenie wianków, poczym księży będą spowiadali.

4. W piątek dnia 4 czerwca, jako I nowego miesiąca o g. 9 rano Msza św. z wystaw. Najśw. Sakramentu i procesją wewnątrz kościoła.

5. We wtorek dnia 1-go czerwca o g. 9 rano pierwsze nabożeństwo do Najśw. Serca P. Jezusa.

6. Nabożeństwo ku czci Serca P. Jezusa w niedziele i święta będzie odprawiane o g. 16 z wystaw. Najświętszego Sakramentu, a w dni powszednie o g. 9 rano bez wystaw. Najśw. Sakramentu.

7. Podaje się do wiadomości Sz. Parafianom, że proboszcz miejscowy ks. Kan. Jankowski z dniem 22-go maja rozpoczął urlop wypoczynkowy i wróci około 21 czerwca. Zastępować go będzie Ks. Kiwacz.

Droży w Chrystusie Panu Parafianie.

Niedziela II po świątkach (30 V.).

Posilny chleb.

Do szpitala w Reims (we Fr ancji, prowadzonego przez zakonnicę, „spada“ nagle wieść, że nadjeżdża komisja urzędowa. Na siostry „spadł“ razem z wieścią strach, dyktowany różnymi domysłami, przedwczesnymi, i nieuzasadnionymi obawami. Tylko stara, doświadczona Siostra Przełożona uśmiechała się i uspakała podwładne zakonnicę, mówiąc:

— Ależ, jeśli ci panowie chcą zobaczyć naszych biednych, to bardzo dobrze! Z pewnością pośpieszą nam z pomocą. A tyle potrzeb...

Komisja „zjechała“. Panowie byli bardzo pewni siebie. Rozpoczęła się inspekcja. Nie mogli się powstrzymać, by nie pochwalić wzorowej czystości i schludności, uderzającej w każdym szczególe. Tylko ci chorzy... Ależ to straszne! I ten widok przykry i ten nieunikniony smród (szpital był dla skrofalicznych)... Panowie „mieli już dość“. Zaczęli wyciągać chusteczki do nosa. Siostra Przełożona jednak niestrudzenie oprowadza, wyjaśnia cięższe wypadki chorobowe, „ciągnie“ panów z piętra na piętro. A panowie — coraz cichsi, jakoś dziwnie zamyśleni...

Gdy odjeżdżali, jeden z nich rzucił pytanie pod adresem Siostry przełożonej:

— Jak długo Siostra pracuje w tym szpitalu?

— Czterdzieści lat właśnie dobiega...

— Ile?! Czterdzieści!... I skąd Siostra dobiera sił do tak ciężkiej pracy przez tyle lat?

— Z Komunii świętej, — prosi pana. Niewątpliwie, gdyby pod tym dachem nie było Najśw. Sakramentu, napewno nie wytrzymałabym w tych warunkach — tyle lat...

Panowie pożegnali pośpiesznie zakonnicę. Byli jacyś zupełnie inni niż przy powitaniu.

Dla nas wszystkich za małymi drzwiczkami Tabernakulum jest przygotowany posilny chleb. „Chleb życia“...

Przed nami trudności życiowe. Koło nas pełno trosk i bied.

Na widnokręgu współczesnego życia zbiorowego gromadzą się ciężkie, ołowiane chmury. Słychać już pomruki burzy, idącej ze wschodu. Ziemią naszą polską idą niewidziane dotąd u nas, wstrząsy...

Jakże bardzo nam trzeba posilać się tym najświętszym „Chlebem mocnych“...

„Kto chce być nad wszystkie siły i nad wszystkie czystości, niechaj z Chrystusa bierze siłę i żywot!... Zwycięstwu sakramentalnej siły Chrystusowej ufam, że zwycięży świat!“ (Juliusz Słowacki „Wykład nauki“).

Proboszcz.

Boże Ciało.

Idzie! idzie Bóg prawdziwy!
Idzie Sędzia sprawiedliwy;
Stanawszy pięknym kołem
Uderzmy wszyscy czołem!

Kiedy dowiadujemy się z historii Bożej, jak to Bóg Najśw. żywił lud wybrany na puszczy przez 40 dni spadającą dzień po dniu cudowną manną z nieba i kiedy zastanawiamy się nad tym niezwykłym zdarzeniem, trudno żeby nas nie ogarnęło zdumienie i podziw wobec tego niezwykłego cudu wszechmocy Boga. To też Król Dawid w podziwie i podzięce za ten objaw wszechmocy i dobroci Stwórcy woła zachwycony: „Uczył pamiętkę dziwów Swoich miłosierny i litościwy Pan — dał pokarm tym, którzy się go boją.

Ale czy my nie stoimy wobec większego cudu, powtarzającego się dzień w dzień w oczach naszych na ołtarzach kościołów naszych?

Nie 40 lat, ale dwa tysiące i aż do końca świata, nie dla jednego, ale dla wszystkich narodów i pokoleń spuszcza nam i spuszczać będzie niebo wspanialszą, cudowniejszą manę, by nas nakarmiła i dawała życie, bo ona sama jest życiem i tego życiu nie już doczesnego, ale wiecznego udziela! Wiecie! co to za manna boska, o której mowa — to nasz Najświętszy Sakrament — nasza Eucharystia, nasza Chostia Boża.

Sam Pan Jezus powiada o niej, że tamtą manną karmili się tułacze izraelscy, lecz pomarli.

Kto tej Boskiej manny naszej pożywa, nie umiera duchowo lecz ubogaca się aż do pełni wiekuistego życia.

Wpatrujemy się i podziwiamy i całą wdzięczną duszą wołajmy z Psalmistą: „Uczył pamiętkę dziejów swoich miłosierny i litościwy Pan nasz“, dał nam cudowną Boską Manę, bo Najśw. Ciało Swoje w tej drobnej okruszynie Chleba! O pójdźmy, pokłońmy się Mu. Podziwiamy, Kochajmy i bierzmy.

Ks. T. J.

Pieśni, które będą śpiewane w czasie procesji Bożego Ciała.

z kościoła do I Ołtarza

Twoja cześć, chwała, nasz wieczny

[Panie,
Na wieczne czasy niech nie ustanie.
Tobie dziś dajem z wojskiem tych

[ludzi
Pokłon i pienie my Twój słudzy.
Dziękując wielce Twej wielmożności
Za ten dar zacny, Twej wszech-

[mocności
Ześ się darował nam nic niegodnym
W tym Sakramencie nam tu przytomny

od I do II.

Boże w dobroci nigdy nie przebrany
Żadnym językiem nie wypowiedziany,
Ty jesteś godzien wszelakiej miłości,
Poszanowania, chwały, uczciwości.
Ciebie chcę, pragnę i ważę samego
Nad wszystkie dobro, Tyś w naj-
[większej cenie,
Sam jeden u mnie nad wszystko
[stworzenie.

od II do III.

Do Ciebie, Panie, pokornie wołamy,
Łzy wylewając, serdecznie wzdy-
[chamy!

Racz na nas spojrzeć z nieba wy-
[sokiego,
A racz pocieszyć człowieka grzesz-

[nego,
Któregoś, Panie, zbyt umiłował
I krwi najświętszej przelać nie żałował
Acz miecz Twój srogi bardzo się
[rozszerzył],
By złości nasze swą srogością mierzył.

od III do IV.

U drzwi Toich stoję Panie,
Czekam na Twe zmiłowanie.
Któryś pod postacią chleba
Prawdziwy Bóg zstąpił z nieba.
W tym Najświętszym Sakramencie
Obecnego tu widzicie.
W tej Hostii jest Bóg żywy,
Choć zakryty lecz prawdziwy.

Dzień Chorych w Sosnowcu.

Chorych nawiedzać.. smutnych
pocieszać tak mówił Zbawiciel.

Pomni tych hasel i wiedzą, że wiara bez uczynków martwą jest, ludzie dobrej woli gromadzą się w Stowarzyszenia, które na pierwszym miejscu stawiają sobie uczynki miłosierne co do duszy i do ciała.

Takim Stowarzyszeniem jest „Towarzystwo Pań Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo“. Ono to pragnąc przyjść z pomocą chorym, pocieszyć ich w szarzyźnie ciężkiej doli i smutnych chwilach choroby, zorganizowało „Dzień Chorych“ na terenie naszej parafii, który odbył się w dniu 20 maja br.

Od wczesnej godziny znać było ruch niecodzienny przed kościołem parafialnym i Domem Katolickim każdego przechodnia musiało uderzyć coś niezwykłego coś nadzwyczajnego. Ruch pojazdów krzątanie się kilkunastu osób około kalek i chorych. Pojazdy zaofiarowane przez osoby prywatne, firmy i instytucje Sosnowca, przy pomocy członków komitetu zwoziły chorych, którzy od długiego czasu złożeni niemocą i przykuci do swych łóżek, czuli się osamotnieni. W osamotnieniu swym znaleźli jednak dobre i szlachetne serca, dobre słowa, uśmiech współczucia i pociechy nie tylko u osób starszych ale młodzieży i rozszczebiotanej dziatwy.

Zwieziono ponad sto chorych osób które na krzesłach i fotelach umieszczono w głównej nawie kościoła dając im możność pojednania się z Bogiem w Sakramencie Pokuty Po mszy św. odprawionej w intencji chorych w czasie której chorzy otrzymali Komunię św., przemówił w ciepłych i serdecznych słowach Ks. Kan. Jankowski. Jak serdecznie i szczerze przyjmowali te słowa chorzy i ich rodziny, świadczyły liczne łzy spływające po twarzach obecnych.

Uroczystości tego rodzaju a zwłaszcza tak serdeczne przemówienie są w życiu tych ludzi przykutych do łóżka wielką pociechą.

Po mszy św. chorych przeniesiono do Domu Katolickiego gdzie w miłym i serdecznym nastroju spożyli śniadanie i pozostawiając w duszach chorych przeświadczenie, że nie są odosobnieni.

Po skończonej uroczystości odwieziono chorych obdarowanych datkami do swych domów gdzie w przykrych chwilach ich dolegliwości żyć będą wrażenia przeżytego „Dnia Chorych“.

Podziękowanie.

Zarząd Stowarzyszenia Pań Miłosierdzia Sw. Wincentego a Paulo składa najserdeczniejsze podziękowanie tym wszystkim którzy przez złożenie datków pieniężnych czy też ofiary w naturze przyczynili się do uświetnienia „Dnia Chorych“, a równocześnie sprawienie naszym drogim chorym milej niespodzianki.

W szczególności wyrażamy podziękowanie W. Panu Dyr. Kraupemu, Szan. Dyrekcji Sosnowieckiego Tow. Kopalń i Zakładów Hutniczych, Szan. Dyrekcji „Radocha“ Fabr. Chem. Tow. Akc. za łaskawe ofiarowanie koni i powozów do przewożenia chorych na nabożeństwo do kościoła oraz Szan. Zarządowi Polskiego Czerwonego Krzyża oddział w Sosnowcu za kartkę i Siostrze Miłosierdzia za gorliwą opiekę nad chorymi.

Również gorące podziękowanie składa zarząd J. W. Panu Felczerowi Stanisławowi Wajnerybowi za gorliwą pomoc, niesienie ulgi w cierpieniach chorym w czasie ich uroczystości.

Wreszcie członkom oddziałów Katolickich Stowarzyszeń przy parafii Wnieb. N. M. Panny za gorliwość w poświęceniu samarytańskim i tym wszystkim którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do uświetnienia „Dnia Chorych“ jeszcze raz składa staropolskie „Bóg Zapłać“.

Zarząd.